

Edebiyat Defteri

zimavi -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
24 Mart 2026 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Mavi Gecelerde

Mavi gecelerde buluştuk,
Ne zincir vardı aramızda,
ne de zamanın ağırlığı...
Sadece sen, ben
ve gökyüzünün kucağında
serbestçe atan iki kalp.

Gökyüzü sırdaşımız,
Yıldızlar şahit...
Sessizliğin içinde kalbinin sesini duydum,
Ve senin yanında, dünya koca bir huzura dönüştü.

Mavi gecelerde buluştuk,
özgür bıraktık ruhlarımızı,
bakışlarımız gülümsüyordu
kusursuz mavisinde gökyüzünün.

O an dünya sustu,
yalnızca biz konuştuk
sessizliğin dilinde...
Ve aşk, sonsuzluğa dokundu.

Mavi kelimeler birikti
dudaklarımızın ucunda,
her biri bir sırdaş,
her biri bir öpücüğün yankısı...

Rüzgâr saçlarını okşarken
ben kalbini dinledim,
kalbinin ritmi bana
ömür boyu sürecek bir şarkı söyledi.

O an anladım:
biz gökyüzüne yazılmıştık,
ve yıldızlar bile bize
imrenerek baktı.

Gece ilerledikçe
ay ışığı kollarımıza dolandı,
sanki zaman durdu
ve biz sonsuzluğun kapısından geçtik.

Gözlerinde saklıydı
tüm mavi evren,
ben baktıkça büyüdü,
ben sevdiğimçe çoğaldı...

Bir büyü gibiydi o an,
görünmez iplerle bağlandı ruhlarımız,
ne mesafe vardı, ne korku,
sadece biz,
ve kalplerimizin sessiz yemini.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1663285/mavi-gecelerde.html>

Bir Adanı Çok Sevdım

Onu ilk kez bir paylaşım sitesinde gördüm.
Renkli gözleri,
hafifçe kıvrılan gülümsemesi
kalbime dokundu.

Her gün sayfasına girip
yazdıklarını okudum,
satırların ardına gizlenen adanı aradım.
Oysa o, benim varlığımdan habersizdi.

Günden güne büyüdü içimde duygularım,
sanki yüreğimin boşluğunu
yalnızca o dolduruyordu.

Ve bir gün yüz yüze geldik.
Kalbim delice atarken
dudaklarım sustu;
çünkü açsam yüreğimi
anlayamazdı beni.

Deniz kıyısında oturduk bir gün,
yokuşlardan indik,
yosun kokusu sardı içimizi.

Başını eğmişti adam,
sanki dünya fazlaydı omuzlarında.
Gözlerini kaçıırıyordu benden,

“Seviyorum seni” dedim usulca.
O an dalgalar durdu,
martılar bile sessizleşti.

Adam afalladı,
kelimeler boğazında düğümlendi,
günlerce sustu.
Benim sevgim ona ağır mıydı?
Yoksa kendine mi sığmıyordu?
Bilmiyorum.

Benim için fark etmezdi.
Çünkü ben kalbime
çoktan kazımıştım gözlerini—
unutulmaz bir mühür gibi.

Ve ben onu sevdim...
deli gibi,
ölümsüz gibi.

Ben onu sevdim;
suskunluğuna rağmen,
yokluğuna rağmen...
ve sevdam,
kendi yalnızlığımın en güzel yankısı oldu.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1663294/bir-adami-cok-sevdim.html>

Özümsüyordum

Doğru yolu bulana dek
bilmiyorduk
kaç mevsim sürecekti bu bocalama.

Çok yara izi,
kül ve gözyaşı yuttum.

Her şeye rağmen—
yürüdüğüm uzun yolda
tanrısal bir müzik
ruhuma eşlik ediyordu.

Kalbim,
cenneti vaat eden bir mihraptı.

Aşk ateşinde yazılı çarmıhımda
hem dünyevi
hem ruhani sözleri
özümsüyordum.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1663565/ozumsuyordum.html>

Medcezir Yaşanırken

Hiçbir zaman anlayamadım
gözlerinin rengini,
ama kafamı karıştırdıkları kesindi.

"Yalandan seviyorum." diyebilirdim,
ama bu beni mutlu etmezdi.

Benden aldığı tepkilerle
hayaller yeniden şekil buluyordu,
bir yandan da içten içe üzülüyordum.

Gelgitleri yaşıyorduk birlikte...

Bazen uzaklaşıyordun,
dalgalı bir deniz gibi.
Bazen de ansızın kıyıma vuruyordun,
ve ben hiçbirine hazırlıklı değildim.

Her bakışın yeni bir fırtınaydı,
her suskunluğun başka bir gece.
Oysa ben hep aynı yerde,
sana tutunmaya çalışan bir sahildim.

Hâlâ anlamış değilim,
onu bana ve beni ona yaklaştıran
o manyetik gücün ne olduğunu.

İçimden bir kuvvet büyük harflerle
HAYIR diyordu, yasaklar koyuyordu.
Ama göz göze geldiğimizde
Sahra çöllerinin rüzgârı
ılık ılık esiyordu.

Kalbim olanca hızıyla çarpıyordu,
nefesim kesiliyordu...

Karşı koymak istesem de
koyamıyordum.
İçimde bir başka ses
"Evet" diyordu.

Bütün bu medcezir arasında
bilmediğim bir duygu beni sarıyor,
hırçın yüreğime karşı koyamıyordum.

Ne kadar setler çekilse de
taşıyordu bütün nehirler.
Ay bile karışıyordu için içine,
ve yaşıyordu medcezir...

Ve ben anladım,
her medcezirin içinde
bir doğuş gizlidir.
Kıyıları yıkılsa da
deniz hep yeniden gelir...

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Çerçeveli Bir Resim

Başlangıçta
nereden başlayacağımızı bilmiyorduk.
Bilmiyorduk ne diyeceğimizi de...

Benim sözlerim
onun sözlerini bekliyordu.
Biz sadece
birbirimize gülümsüyorduk.
Geleceğimizin soruları
yüzümüzde okunuyordu.

Başımız dönüyordu
kendi çekimimizden.
Ellerimiz, sabırsız bir merakla
birbirini arıyordu—
dokunmanın kıyısında.

Birlikte uğurladık
kaç gün batımını,
birlikte karşıladık
kaç gün doğumunu.

Hiç kimse çözemezdi
düşüncelerimizin düğümünü.

Her an yeniden parlayan
ateş vardı gözlerimizde.

Ve aşkımız...
çerçeveli bir resim gibi,
kokusu uzun süre kalan
bir parfüm gibi,
nedensizce verilmiş bir söz gibi
açıktı her yöne—
ona, bana,
gelecek ötesine...

Sevmek ve sevilme adına.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664030/cerceveli-bir-resim.html>

Bana Etmişti

Benimle konuşmaya
hep gecenin kr saatinde geliyordu.

Gele gele alıştırdı beni kendine,
alıştırdı...
gözlerinin rengine.

Ayaklarımın önüne
bir gülümseme bıraktı.
Her tatlı sözünde
kendimi özel, farklı hissediyordum.
Sanki güzel bir masalın içinde
yaşıyordum.

Yalnız kaldığım bu dünyada
değerli olan tek şey
artık oydu.

Ve o duygu...
bana etmişti,
rüya ile hakikatin
tam arasındaki yerde.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664031/bana-etmisti.html>

Siyah Beyaz Kare

Siyah beyaz bir karedeyiz
ellerimiz, dudaklarımız—
umarsız bir yangının gölgesinde.

Saçlarımızda is kokusu,
yedi tepeli şehir
derin bir suskunluğa bürünmüş.

Gece bir makber gibi ağır,
manolyalar döküyor
kokularını karanlığın kucağına.

Sorgusuz, hesapsız,
karmakarışık yüreklerimizi
bırakıyoruz Boğaz'ın mavi sularına.

Bizimkisi kutsal bir sevişme
makamsız bir şarkının kıyısında.

Ve aşk dedikleri işte bu...
Evet— aşk, bu.

Sevgi olmazsa,
boşa akar hayat;
suskun ve yarım.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664165/siyah-beyaz-kare.html>

Ötesi Yok

Dizelerim sevgi şakağına dayalıdır.
Sözlerim acemi;
yazarken delicesine çırpınıyor kalbim.

Onun adını her andığımda
duygularım şımarıyor.

Sarılmak geliyor içimden.
Nabzını hissetmek
istiyorum,
her hücremde...
Beraberliğimizin sıcaklığına dokunmak,
Zamanın durduğu o anlarda kaybolmak...

Günlük yürüyüşümde
ıhlamurlu sokağına uğruyorum,
Dallardaki açan çiçeklerin kokusunu
derin derin içime çekiyorum.
Rüzgâr yaprakları okşarken
onu düşünüyorum...
Gözlerim hafifçe kapalı,
Kalbim onun varlığıyla dolu...

Ve...
ötesi yok.
Ötesi yok...

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664516/otesi-yok.html>

Bir Ağustos Gecesi

Sıcak bir Ağustos gecesi...
Bir kadeh şarapla düşlere dalıyordum,
Seninle aşka yeniden hayat veriyordum.

Yüzün seçilmese de gecenin koynunda,
ellerinin zarif dokunuşunda
kendimi yeniden ve yeniden buluyordum.
Çılgın duygularımda kayboluyordum.

Yıldızlar saçlarıma taç örüyordu.
Çoktan yırtmıştım bütün kuralları—
zaten yanıltıcı değil mi hepsi?
Aldırmıyordum yasaklara,
çünkü her nefesimde
sen işleniyordun iliklerime.

Belki de günahkâr olmak için yaratıldık?
Ben uymuyordum şartlara.

Düşünülmeyecek kadar güzel bir gece...

Sen, ben,
ve bir kadeh şarap.

Nefesimsin.
Bugün,
yarın,
daima...

Bir Ağustos gecesi kadar
zamansız.
Ve bu an,
yüreğimin en derin yerinde
ölümsüzleşiyor.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664866/bir-agustos-gecesi.html>

İki Hediye

Ondan gelen iki hediye.
Biri, bana geldiğinde
ansızın elime bırakılmış
cam boncuklarla süslü,
küçük bir yunus anahtarlığıydı.
Çok şaşırmıştım...

Diğeri, doğum günümde—
sıradan bir bijuteri kolyesi...
Ama kalbimde, en kıymetli taş gibi parladı.
Çünkü yıllardır
özel birinden hediye almamıştım.
Unutmuştum o duyguyu.

Meğer küçücük bir armağan bile
ne çok sevindirirmiş insanı.

Ve şimdi hepsi...
geçmişin kıyısında,
anılarda saklı.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1665143/iki-hediye.html>

Adım Yok

Kiraz tadında bir aşk,
sadece bir şiir...

Sadece bir portre,
hassas bir elle çizilmiş.

Adım yok...
Ateş üzerinde yürüyenlerin
ruhu var bende.

Binlerce kez dans ettim
ateşin üstünde.
Bahar hep can damarımda,
biriken gümüş çiylere
saklarım erciklerde.

Adı olmayan bir hikâye bu;
ne başlangıcı var,
ne de sonu.

Kalbimin kıyısına çizilmiş
sessiz bir imza gibi;
okunmaz,
ama hep orada duran.

Adım yok...
Ama yüzümde yılların sessiz haritası var,
gözlerimde saklı bir deniz,
gülüşümde gizlenmiş bir sabır.

Ve işte bu yüzden,
adım yok...
Ama aşkın izi var.
Rüzgârda,
gölgede,
sonsuzluğun aynasında...

Yüzüm, yoğrulmuş bir dağ gibi,
zamana direnen çizgilerim.
Gözlerimde,
hem yorgunluğun,
hem de umudun ışığı saklı.

Adım yok.
Adım yok...

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1665370/adim-yok.html>

Lalettayin

İkinci adım Hassasiyet olduğundan beri
ben Lalettayinim.

Aniden geliyorum,
sonra kayboluyorum—
can sıkıcı olmayan bir düşünce gibi.

Bazen aşık,
bazen derin bir hüznle doluyum.

Kalbime giden yol bir ip köprü,
titrek, ince, rüzgârla sallanan...
Geçmek isteyen bilsin ki
her adım geri dönüşü olmayan bir serüven.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1665720/lalettayin.html>

Sol Yanımın Tek Cümlesi

Mavi bir gece—
şehrin kalbi,
yedi tepenin üzerinde ağır ağır çarpıyor.
Her ışık, her gölge
zamanın ilmek ilmek işlediği
bir rüyanın perdesi gibi.

Pencerenin ardında duruyorum;
ince bir tülün arkasından
dünyanın sessiz yüzünü seyrediyorum.

Sokak lambalarının solgun ateşi
binlerce beyaz kelebeği çağırıyor.
Onlar ki kanatlarında
ölümle hayatın sırlarını taşıyor,
ışığın etrafında dönerek
sonsuzluğun yasını tutuyor.

Sokak kedileri,
karanlığın gizli muhafızları gibi,
sırtlarını kamburlaştırıp
zamana ve birbirine meydan okuyor.
Her bakışları bir kıvılcım,
her sessizlik bir çığlık.

Bir rüzgâr var...
adı Meltem.
Kimi zaman bir sevgilinin
ruha işleyen dokunuşu gibi,
kimi zaman ayrılığın
soğuk ve acımasız nefesi gibi.
Gözlerimin önünden geçerken
göğsümde asırlık kapılar açıyor.

Saat, gecenin yarısını çoktan aşmış.
Uykum dağılmış,
zamanın hükmü yok artık.
Derin bir nefes çekiyorum;
ve o an, gözlerin düşüyor aklıma.
Yüreğim özgürlüğe kanat çırparken
senin esaretine boyun eğiyor.

Mavi bir gece...
Zaman akıp gitse de,
dünya binlerce defa yeniden doğsa da,
benim için tek hakikat
sol yanımda çırpınan
o tek cümlede saklı:

Sen.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1666095/sol-yanimin-tek-cumlesi.html>

Köstekli Saat

Gece yarısı saatini gösteriyor Balçık...
Sahildeki dalgaların hışırtısı kulaklarımı tırmalıyor,
ve gözlerim uykuya hasret, yavaş yavaş kapanıyor.

Saate bakıyorum.
Seni gösteriyor...
Hep seni hatırlatıyor çünkü.

Biliyor musun, sana bir hatıra aldım Balçık'tan?
Köstekli bir saat.
Gümüş kalpli...
Hani babamın Balkan Savaşı'ndan kalan saati vardı ya?
Sen onu çok beğenmiştin.

Aldığım ona benziyor;
ama yenilerden.
Üzerinde tarihi yok, ama olsun...

Gelince, belindeki kemere
kalbim gibi bağlamak istiyorum zincirinden.

Ve belki bir gün,
bu saatin tiktakları arasında
sessizce konuşuruz;
özlemin rüzgârla birleştiği,
gecenin dalgalarla şarkı söylediği o anlarda.
O zaman anlarsın,
sadece zaman değil,
senin ve benim hatıramız da
bu saatte yaşıyor.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Açıklama: Balçık (ya da Balchik), Bulgaristan'da, Karadeniz kıyısında bir sahil kasabasıdır. Ayrıca benim de doğduğum yerdir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1666433/kostekli-saat.html>

Gelişim ve Gidişim

“𝚂𝚎𝚟𝚐𝚒 𝚟𝚎
𝙰𝚢𝚛ı𝚕ı𝚔
𝚊𝚛𝚊𝚜ı𝚗𝚍𝚊”

Bir gelişim var benim,
bir de gidişim.

Gelişim—
yüreğinin saklı bahçesine...
Kapını aralı tutarsan,
şefkatimle sulayıp büyütürüm çiçeklerini;
her yeni filizde umut fisildar,
her tomurcukta sevgim açar.

Ama bir gün kapıya kilit vurursan,
giremem artık o diyara.
Toprak susuz kalır,
çiçekler boynunu büker,
her esen rüzgârda dökülür yapraklar.
Kuşlar bile şarkısını unuttur,
gökyüzü gri bir perdeye bürünür.

Ve ben—
hiç kimseye fark ettirmeden,
bir gölgenin akşamla kayboluşu gibi,
bir yıldızın sessizce sönüşü gibi
çekilirim yavaşça.

Sonra — sessizce — olur gidişim.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1666667/gelisim-ve-gidisim.html>

Küçücük Bir Evim / iz Olsun

Küçücük bir evim/iz olsun isterdim...
Tek odalı, tek pencereli;
Perdeleri çiçekli,
Ucuz basmadan,
Benim elimden dikili.

Bir de bir kuzine...
Üstünde tıkırdayan bir çaydanlık,
Gelen misafirlerimize ikramlık.

Küçücük bahçemde
Hiç solmayan güllerim,
Ve kapı önünde
Boncuk gözlü bir kedim...

Tek odalı bu evde...
Her köşe huzurla dolu,
ve aşk, usulca var olur.

Küçücük bir evim/iz olsun isterdim...
Ve her köşesinde küçük bir mutluluk saklı.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668431/kucucuk-bir-evim-iz-olsun.html>

Üç Günlük Dünya

Ne güzel de batıyor akşam güneşi...
Deniz sakin,
dalgalar okşuyor kumsalı hafifçe.

Tam da şimdi yanımda olsaydın,
ne güzel olurdu...
Yaslanıp koluna yürürdüm...
Ayağım aksıyor belki,
ama yürüyebiliyorum hâlâ—
bu bana yeter.

Hiçbir şeyi kafama takmıyorum,
başkaları ne der, umurumda değil.
Sakatmişim...
Yaşım almış başını gitmiş...
Onlara ne ki bu üç günlük dünyada?

Öyle işte...
Tam da şimdi yanımda olsaydın,
yaslanırdım koluna,
güneşin batışını izlerdik birlikte.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668801/uc-gunluk-dunya.html>

Hayali Bir Akşam Yemeği

“𝘉𝘪𝘳 𝘮𝘢𝘴𝘢𝘥𝘢
𝘪𝘬𝘪 𝘬𝘢𝘭𝘱,
𝘴𝘢𝘥𝘦𝘤𝘦
𝘥𝘶𝘴𝘵𝘦
𝘣𝘶𝘭𝘶𝘴𝘶𝘳.”

Belki süslü değil masa
ama senin için kurdum,
Allah ne verdiyse koydum önümüze.

Ekmeği kendi ellerimle yoğurdum
sevdiğini biliyorum.
İki kadeh de bıraktım
biri sana, biri bana.

Çekingenimdir.
Aşkı dile getirmek kolay gelmez bana
ama belki bir yudumda
çözülür dilim,
kalbim konuşur seninle.

Yemekten sonra sahile ineriz,
yakındır eve zaten
bir bankta yan yana
güneşi uğurlarız.

Başım omzuna yaslanır,
elim elini bulur,
sanki zaman bile durur.

Sonra döneriz,
balkonda iki sandalye,
iki kahve,
ve gökyüzü üzerimize serilir.

İşte o an içimden geçer:
“Belki bir gün gerçek olur...”

Ama şimdi yalnızca bu bir hayal ,
adı üstünde,
hayali bir akşam yemeği.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1669155/hayali-bir-aksam-yemegi.html>

Soyut Yazamıyorum

Bir gün kapımı çaldı
dokuz ilham perisinden biri,
antik çağın lirik sesi: Sappho.

Ben Ortamı önceden hazırlamıştım:
Farid Farjad'ın kemanı ,
ve düşlerimde sakladığım gözlerinin rengi.
Gelmemesi zaten mümkün değildi.

Sappho'nun elime bıraktığı kalemle
yazdığım ilk dize
fısıldadı bana:
"Artık soyut yazamıyorsun."

Ama güzeldi...
Farjad'ın ezgileri,
Sappho'nun soluğu,
ve şiirin kendisi.
Çok güzeldi.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1669643/soyut-yazamiyorum.html>

Femme Fatale

Vamp kadını...
bir tür tehlike.
Fransızlar der ki: "Femme Fatale."

Bazen vampliği abartır,
vampire dönüşür neredeyse.
Dişiliği belirgindir,
erkeğin aklını başından alır.

Renklerin en masumu beyazı giyse bile
karanlık bir aura taşır.
Bu kadında çekicilik var,
tutku ve özgürlük.

Kavurucu bakışları,
kadınsı kıvraklığıyla birleşir.
Gölgeyle ışığın arasında dans ederek
yalınayak dolaşır
uykuların korkunç ormanlarında.

Bir erkek, kibirle,
kendi kanunlarına göre ona
"Günahkar" deyip hüküm giydirirse
kaybeder.

Böyle bir kadın
her erkeğin ağızına uygun kaşık değildir;
onu ölçemez, kontrol edemez, tutamaz.
Gözlerinin içine bakabilen nadirdir.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1670060/femme-fatale.html>

Gelmeyen Yarın

“Yarın sana geliyorum, bekle beni” dedin.
Can atıyordum o yarına,
Dakikaları tek tek söküyordum zamanın ilmeklerinden.
Sabahı bir bayram sabahı gibi bekliyordum.

Ama “yarın” geldi de sen gelmedin.
Kapım çalınmadı, adımların duyulmadı.
Sana söyleyecek sözlerim gömüldü derinlere,
Kalbimin çırpınışları boşa savruldu.

O akşam telefonla aradın.
Sesinde bir çekingenlik vardı.
“ Ağlıyor musun?” dedin.
Evet... başka ne diyebilirdim ki?

Beni böyle bırakmıştın,
Sessiz, yaralı, gözyaşlarıma sığınmış halde.
Zaman bile bana acır gibi bakıyordu.

Bastonla aksayarak yürüdüğüm sokaklarda,
Merdivenleri tek tek çıktığım her basamakta,
Belli ki yakıştıramadın kendine beni.

Öyle olsun...
Başka yarınlarda kapımı çalsan da
Artık gelme.

Kalbim cam kırıklarından beter.
Ve ben,
Onu nasıl toplarım şimdi?

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyne İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1670278/gelmeyen-yarin.html>

Benim Gibisini Ne Yapsın Ki

“Aşk yok...” dedi.
“Kriter... sınır dışı.
Kaybettin.”

O laf, vallahi çok koydu.
Üzıldüm...
Biraz ağladım da.
Ama geçti.

Durup düşündüm:
Evet ya...
Benim gibisini ne yapsın ki?

Bir başına kalmış,
sevgi yoksunu,
ayakları sakat,
yaşı da kriter dışı zaten...

Dürüst olsam ne yazar?
Üstelik gönlüm
bu kadar açık sözlüyken
ne işe yarıyor ki?

Durmadan güzel olsam da,
o adam haklı.
Elbette haklı.
Benim gibisini ne yapsın ki?

Bir topal kadınla
ne işi olur bundan sonra?

Ama o “Kaybettin” sözü
çok koydu.
Umutlarımı öldürdü...

Ve yine de bilsin isterim:
Ben eksik değildim,
sadece fazla gerçek.
Sevmeyi bilmeyen oydu aslında,
kaybeden de...

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1670554/benim-gibisini-ne-yapsin-ki.html>

Bitti

“Bitti... Bu son,” dedin.
Zaman durdu. Gündüz geceye karıştı.
Nasılım şimdi? Korkunç bir yalnızlık.
Uyku yok, rüya yok.
Konuşamıyorum, ağlayamıyorum.

Bir gün anlayacaksın.
Kollarını kopardıklarında,
Ayyaşa dönüp köşelerde süründüğünde...
Allaha sığınacaksın belki
Ama o bile seni affetmeyecek.

Seni yıkarken, Musalla taşında
Kirlerin akacak bir bir.
Vicdan mahkemesinde
Sorgu melekleri mezarı gömerken yargılayacak seni.

Bitirdik.
Söyleye söyleye bitirdik işte.
Her kelime biraz daha parçaladı içimi,
Her cümle biraz daha yıktı bizi.

Hep derdin: “Sıkıntı yok...”
Ben de şimdi aynı şeyi diyorum:
Sıkıntı yok.
Herkes yoluna.

Artık beklemiyorum.
Sadece boşluk var,
Ve seninle yaşananların ağırlığı
Omuzlarımda kalacak.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1670962/bitti.html>

Yanılmışım

Buluşmuştuk.
gözlerin büyüleyiciydi,
bir okyanusun dibinde kaybolur gibi,
dalıp dalıp gittim bakışlarında.

Sevdim.
elime dokunduğunda içim titremişti.

Sevginin güzel gerçeğini buldum diye sevindim.
hayatımın parçası değil,
yaşam sebebim olmuştun.
her şey hiç olmadığı kadar güzeldi,
yarınları göz ardı etmeden mutluydum.

Kendimce bir aşk yaratmıştım
her nefeste sana biraz daha yaklaşıp
yaşamak istedim.

Ama yanılmışım.
çok çaba sarf ettim, iyi olalım diye.
seninle iyi olmaya çalıştıkça
sürekli beni üzecek bahaneler buluyordun.

Geriye dönüp baktığımda,
hepsi kocaman bir yalanmış.
en iyisi hiç bir şey yaşamamak gerekiyormuş

Şimdi yüreğim kırgın...
ve sessiz,
içimde yalnız,
gölgesinde kaybolmuş bir çocuk gibi.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1671386/yanilmisim.html>

Değmezmiş

Her zaman seni düşündüm
Geceleri uyumadım
Gelirsin diye avuttum düşlerimi
Sen, hayallerime sessizce sızan umut gibi

Şimdi anlıyorum ki
Değmezmiş senin gibisine
Gelsen de geri tutmam ellerini
Bakmam eskisi gibi gözlerine
O gözler artık bana yabancı

Sen dünyamı yıktın
Ve kelimelerim boğuldu içinde
Üzüntümü anlatacak sözcük bulamıyorum
Yaptığın çok ağır geldi, yüreğime saplandı

O kadar kırgınım ki
Affedemiyorum
Kapatamazsın açtığın yarayı yüreğimde
Benim için bir ihanetin adresisin artık

Yasaklanmış, haram gibisin
Değmezsin
Değmezsin acı çekmeme
Ettiğin ihanetle beni kaybetmeyi seçtin

Etrafındaki yalan yüzlerle
Vicdanınla baş başa bırakıyorum seni
Yanlış yaptın
Gelme geri
Gidiyorum
Hayatından sessizce geçip gidiyorum

Sana beddua etmiyorum
Ama Allah'ıma sığınarak
Yüreğinde izlerim kalsın diliyorum
Her gün yağmur yağsın sokaklarında
Sele boğsun dünyanı
Bana çektirdiğin acıyı sende yaşa
Ve bir damla sevgi için yoksul kal

Keşke değmez olsaydı elin elime
Gidiyorum işte
Seni gömdüm geçmişime

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1672144/degmezmis.html>

Hep Aklımdasın

Seni ilk gördüğümde hatırlıyorum:
Toprak yeni uyanıyordu.
Bahara hazırlanıyordu dünya,
yeni bir aşka doğru.

Bademler çiçek açmıştı,
kediler damlardan süzülüyordu.
Dünya başkaydı senin gözlerinde
ve hayaller gerçek—
kendim kadar gerçek.
Ya da ben, gerçek olduklarını sandım.

Yokluğunda uyuyamadım.
Kokun, nefesin,
hatta içtiğin tütünün dumanı bile hep aklımda.

Soğuk odamda yapayalnızım;
yüreğim dağ gibi—
zirvesi buz, içi ateş.
Bir kibrit çaksan yanacağım.

Her gece sana firar ediyorum.

Sana olan hasretim, yetim bir çocuk gibi büyüyor.
Güvercinlere yem atarken yüreğim
kaldırım taşlarının arasında seni arıyor.
Yokluğuna alışmakla günler tükeniyor.
Sensizlik çıldırtacak kadar acımasız.
Biliyorum, dağlar bile dayanmaz.

Sararmış resmine bakınca “of” çekiyorum;
ah desem, ölürüm.
Senli anılara sarılırken peri hayalleri kuruyorum.
Gülüşünü sakladığım yârim,
bu gece uykularım yine sana firarda.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1672370/hep-aklimdasin.html>

Bu Şehir Sen Kokuyor

Bu şehir deniz kokuyor...
Yalınayak yürüyorum sokaklarında.
Çıplak ayaklarımın altında
asfaltın sıcaklığını hissediyorum.

Rüzgâr saçlarıma dokunuyor,
martılar gökyüzünde çığlık çığığa.
Dalgaların sesi
sanki kalbimin ritmiyle çarpışıyor.

Göz atıyorum evlerin pencerelerine,
belki seni görürüm diye...
Bir lambanın altında
gölge gibi bekliyorum kendimi.
Adını fısıldıyor kaldırımlar,
ayak izlerim seni çağırıyor.

Yokluğun o kadar gerçek ki
gamzelerimden öpüyor senin yerine.
Gözlerimi kapatıyorum,
nefesin değişiyor tenime hayalden.
Her köşe başında
gülüşün yankılanıyor usulca.

Bu şehir deniz kokuyor...
Ama her sokak başında,
her taşında, her ışığında
asıl sen kokuyorsun.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1672774/bu-sehir-sen-kokuyor.html>

Bir Not

Sadece bir not...
İçten yazılmış birkaç satır,
canımdan çok sevdiğimden.

O şimdi yok...
Ama bu satırlar,
sessiz bir dokunuş gibi,
ondan kalan tek hatıra.

Hâlâ saklıyorum.
Özlüyorum.
Ve gözyaşım,
maviye tutsak.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1673145/bir-not.html>

Bir Daha Göremeyeceğim

Güzel bir adamdı...

Bir daha göremeyeceğim güzel bir adam.

Çenesinin giysisi beyaz,
ona öylesine yakışıyordu ki.

Biraz yukarıda,
dolgun dudaklarının çerçevesi
sanki farklı bir kalemle çizilmiş gibiydi.

Yüzüne uygun burnu,
kirpiklerinin gövdesi
gözkapaklarına düşmüş,
uzanıyordu kaşlarına.

Ve gözleri...
Ah, o gözlerinin rengi...
Mavi...

Onun fotoğrafını seyretmekten,
zor da olsa,
silkelenerek kendime geliyorum.

Bir daha onu göremeyeceğim zaten.
Buruk bir gülümseme ile
içimdeki huzursuzluğu
sindirmeye çalışıyorum...

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1673560/bir-daha-goremeyecegim.html>

Sevgi Finito

Ne olursa olsun,
bu üşütük zamanda yazıyla arıyorum.
Rütbece daha üst oluyorum kendimden.

Bugün de mürekkebi akıttım;
asil adama yazdığım "Love Story"
Bundan daha gerçeği olamazdı ki...

Her şeyi beklerdim de,
bu koyu tenli Savaşçı beni böyle şaşırtmazdı.
Oysa ilk tanıştığımızda
kalbim birden alev almıştı.
"Doğru kişi" dedim, göze aldım,
havalar uçtu içimde.

Harbiden iyi bir oyuncuymuş.
Çok güzel oynadı "Love Story"yi.
Davranışları, uzun zaman açılmayan kalbimin
kilidini açmıştı.

Sonra "The End..." Finito...
Sevgi patlaması kül oldu,
O "Narsist" kayboldu gitti.

Meğer çetrefilli bir sevdaymış.

Geriye kaldı;
artık gelmeyen telefon aramaları,
atılmayan mesajlar.
Belki de gerçek aşkı göremedi Savaşçı?
Belki de korktu?

Olan olmuştu, denen denmişti.
Kabahat aramakla vakit harcamamalı.
Sevgi finito... "The End..."
Ama sol yanımda fotoğrafı hâlâ duruyor;
çünkü sevdim.
Çünkü "Love Story" Ben'im.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1673758/sevgi-finito.html>

Sessiz Çerçeve

Az önce koltukta otururken
çarpıverdi gözüme fotoğrafın.
Hâlâ kitaplığımın rafında,
sessizce bekliyor çerçevesinde.

Bakıyorum...
Çok özlemişim sendeki seni.
Nerelerdesin?
Kiminle?

Aklım yine sürüklendi
gözlerinin nehrinde.

Pusulalar suskun,
yollar kördüğüm.
Kim yazdı bu kaderi?
Kim buyurdu uzaktan sevmeyi?

Gölgeni arıyorum
kendi sessizliğimde.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1674185/sessiz-cerceve.html>

Yokluğun Dökümü

Yokluğun dökümünü tek tek çıkarıyorum cebimden;
her parça, gecenin içinde ıslak bir harf gibi.
Neden azalmak bilmez bu hasret?
Neden yokluğun her defasında ağırlaşır aynı yerde?

Gidişin hâlâ dün gibi; rüzgârında boğulmuş bir haber.
Kaç gece seni düşündüm,
kaç sabah gözlerimde sancıyla uyandım?
Her saat adınla bir kez daha öldü, bir kez daha yeniden doğdu.

Seni yazıyorum; sayısız, usul usul, delice.
Her kelime bir çivi gibi kapımın eşiğine saplanıyor;
her dize, içimdeki harabelere açılan bir pencere.

Bıkmadan yazıyorum —
şiiirlerimde seni yaşatıyorum;
yazdıkça filizleniyor ellerim,
dizlerimden göğe doğru yükselen bir ağaç gibi.
Kalbimin göğünde kuş tüyü misali bir şarkı
yavaşıca, mürekkep renginde sabaha süzülüyor.

Sana yazdığım cümleler tıkanıyor —
kalbimin en dar geçidinde, sesimin kırıldığı yerde.
Ama yine de yazıyorum.
Seni yazdıkça yokluğun bile anlam buluyor.

Tanrım, söyle:
Onu görecek miyim tekrar —
aynı sokakta, aynı güneşin altında?
Yoksa sadece bir anı mı kaldı —
sessiz, sıcak ve başıboş?

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1674524/yoklugun-dokumu.html>

Sensizlik Krizi

Birbirimizden uzaktayız artık,
ama o his...
Seni sevmenin hissi
hiç kaybolmuyor hâlâ.

Sancılı sensizlik sürecinden
çıkamıyorum.

Çaba gösteriyorum
dayanmaya,
ama zaman ağır,
geçmiyor.

Delirecek gibiyim...
O "sensizlik" şizofren duygularını
yaşamak istemiyorum.

Çok zor çünkü...
Çok zor.

Yalnızlığımdan şikâyetçiyim.

Bak işte...
Yine aklıma geldin.
Yine tuttu
"sensizlik" krizim...
bir nefes kesilmiş,
bir kalp titremesi gibi...

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1675748/sensizlik-krizi.html>

Seni Unutmak İstiyorum

Özlüyorum...
Zamanla geçer derler
ama geçmiyor ki.

Yokluğun
beni bitiriyor.

Bakışını,
sesini özlemek
bambaşka bir duyguymuş meğer...

Hasret kavuruyor içimi,
nasıl geçer
bilemiyorum.

Geceleri huzurla yatıp
uyuyamıyorum.

Yalnızlıktan kaçmak için
sahile çıkıyorum bazen,
öylesine...

Parkta çocukların kahkahaları
rüzgarla karışıyor,
banklarda birbirine sarılmış sevgililer,
bebeklerini gezdiren evli çiftler...

Ve tek başına dolaşanlar var
benim gibi.

Ara sıra denizdeki dalgalara
bakakalıyorum,
ama kafam
senli düşüncelerle dolu.

Yoksun, biliyorum
ama bunu bir de
kalbime anlatabilsem...

Seni unutmak istiyorum.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1676744/seni-unutmak-istiyorum.html>

Sen Yanımda Olmayınca

Eski Ambarlı sahilinde yürüyorum,
dalgalar, hüznle gülümsüyor.
Bir kahvede soluklanıyorum,
acı kahvem, içimdeki sessizliğe eşlik ediyor.

Duvarlarda zamanın solgun yüzü —
Zeki Müren söylüyor uzaktan,
“Hasret kaldım gözlerinin rengine.”
O an,
sanki ses değil de bir hançer giriyor içime.
Her nota, her söz, senin yokluğunu hatırlatıyor.
Kahvem buğusunda yüzünü arıyorum.

Gözlerim doluyor,
ağlamak geliyor içimden,
denizin tuzuna karışmak,
gözyaşlarımı saklamadan bırakmak istiyorum.
Rüzgâr, saçlarımı değil artık,
yüreğimi savuruyor sensizliğe.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1677262/sen-yanimda-olmayinca.html>

Ne Güzeldi

Hatıralar bir bir canlanıyor zihnimde.

Ne güzeldi sabahlarımız...
Penceremde menekşenin hafif kokusu,
odada yankılanan keman melodisi,
yeni demlenmiş kahveyle kızarmış ekmeğin kokusu
hepsi küçük bir mutluluk tablosu gibi.
Ne de güzeldi...

Ve sonra,
kapıda dudaklarımda bıraktığın öpücük
O anın tadı —
Ne güzeldi...

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1677506/ne-guzeldi.html>

Bu da Gececek

Bugün, nedenini bilmediğim bir huzur gezindi içimde —
hiçbir özelliği olmayan bir gün,
ama garip bir şekilde güzel.

İlkbahar mevsimi gibi...
Ya da tam ilkbahar değil de,
daha çok sezgiye benzeyen bir şeydi.

Murphy'nin yasaları yine iş başında...

Bende zaten hiçbir şey kolay yaşanmıyor.
Yıkımın gözlerinin içine bakıyorum,
ama yığılmadan,
kendime bir "mantra" gibi tekrarlıyorum:
Bu da geçecek.
Dayanabilirsin biraz daha.
Gülüşünle uyanmayı öğreneceksin.

Bu arada balkondaki çiçekler pembeleşiyor.
Ne tuhaf...
Hayat bir yandan soluyor,
bir yandan yeniden açıyor.

Ne yaşadıysa yaşanmış artık.
Dudağımın kenarında,
bir gülücük payı bırakıyorum —
sanki hayatın kendisine küçük bir teşekkür gibi.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1679456/bu-da-gececek.html>

Uzaklarda

Uzaklardayım...
Sesini duyamayacak,
gözlerini göremeyecek kadar uzak.
Kimsesiz kalbim, gece kuşu misali
dolaşıyor buz gibi gecelerde.
Her yer sis...
Her yer boran...
Nereye gitsin..?
Kime..?
Özlem o kadar çoğaldı ki,
sığmadı yüreğe, taştı mısraya.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1679668/uzaklarda.html>

Renksiz Renk

Dün akşam yine aklıma geldin.
Öyle bir tropikal fırtına,
hatta can alıcı bir kasırğa estirdin ki
uykularım oraya buraya savruldu.

Birkaç kez kovdum seni gözlerimden,
ama hayalin uyutmuyor.

Sonra dedim kendi kendime:
bırak artık özlemeyi.
O, bir renksiz renkti.
Sevgi unutulacak kadar basitmiş ona.
Değer vermek, uzakmış.
Maviler silinmiş.
Demek yüreği de hilebaz...
O seni hiç sevmedi ki.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1679924/renksiz-renk.html>

Kahrolsun Yalnızlık

Yine akşam oldu...
Kapımı çalacak kimse yok.
Sokağın alt tarafındaki meyhanelerden
eylenenlerin sesleri geliyor.
Ara sıra rakı şişesinin dibini gören sarhoşların
kavgaları zirve yapıyor.

Akşam geceye dönüşürken,
yalnızlığım da büyüyor içimde.
Zor geliyor sensizlik bana...

Bazen kitap okumayı deniyorum,
ama gözlerim kelimelere değil,
sana takılı kalıyor.

Seni düşünmekten başka hiçbir şey
ilgilendirmiyor beni.
Kahretsin...
Sevgi bu kadar üzücü olabilir mi?

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1681421/kahrolsun-yalnizlik.html>

Ah Őu Arnavut Kaldırımları

Ah Őu Arnavut kaldırımları...
Bütün gece adımladım onları.
Seni arıyordum.
Her an bir köşe başından çıkacak gibiydin.

Sokak kedileri yoldaŐımdı,
tesellim oluyorlardı karanlıkta.
Senden farkı, bir tek onlar terk etmedi beni.

Koca Şehir ayaklanmıŐtı zaten
gece yürüyüŐleri için.
Binlerce yabancı yüz,
acıyarak, garip garip bakıyordu sanki bana.

Ah Őu Arnavut kaldırımları...
Geçen zamanın farkına varmadan,
bilmem kaç kez duydular
ayakkabı topuklarımı.

Yine de yürüdüm...
belki bir gün, bir köşe başında bulurum seni.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1683001/ah-su-arnavut-kaldirimlari.html>

Oluruna Bırakmışım

Ayrıldığıımız zamanlarda
oluruna bırakmışım her şeyi...
Oluruna bağlamışım her telefon aramasını.
Bir umut işte —
olur ya, bir arama gelir senden,
belki yeniden sesini duyarım diye...

Ve olala...
Uzun bir sessizlikten sonra aradın beni,
ama iki kelimeyi bir araya getiremedin.

Neden aradığını
ben de anlayamadım zaten.
Beni aramak nereden geldi aklına..?
Bıraktığın ayrılığın enkazında
benim varlığımı neden hatırladın..?

Şaşkınım...
Yoksa,
canlandırıcı bir avuntu mu yapıyorsun kendine?

Ve sadece sessizlik kaldı geriye.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1684575/oluruna-birakmistim.html>

Gidiyorum

Gidiyorum...
Hayal kırıklığımla beraber,
geldiğim gibi gidiyorum.

Oysa,
beni bulmanı çok istedim.
Ama olmadı...
Sadece keder fersiz bir bekleyişti benimkisi.

Neyse...
Gidiyorum işte,
geldiğim gibi gidiyorum.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. şiirleri

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1685601/gidiyorum.html>

Unutmak Demekten Zor

Yokluğun sabahı
her defasında biraz daha bitiriyor beni.

Onun bakışı vardı, sesi vardı...
Onları özlemek bambaşka bir şeymiş meğer —
sessiz bir kuyunun dibinde yanmak gibi, acı ve keskin.

Hasret kavuruyor içimi.
Günlerimi ağartıyor.
Gecemi uzatıyor.
Nasıl geçer, bilmiyorum.

“Deneyeyim,” dedim.
Dünya ise “yok,” dedi.
Unutmakla bir şey olmuyor;
unutmak demekten daha zor.

“Seni Unutmak İstiyorum”, dedim.
Sonra sustum.
Güzel bir yalan mıydı bu?
Belki.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1685876/unutmak-demekten-zor.html>

Boşluk

“Ömrüm” diyebileceğim birinde
hep anlam aradım.
Hayatımın ana anlam gözüne,
kalben ve aklen beni tamamlayacak kişiyi bulamadım.

Kalbime kızıyorum:
neden bu kadar hassas diye.
Aşırı duygusal olunca kırılıyor.
Hüzünlüyüm.

İçim kapkara.
Sessizlikle, durgunlukla boğuşuyorum.
Üstelik mahalleimde sela okunuyor;
ve kalbim bir tuhaf,
bir boşlukta salınıyor.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1686497/bosluk.html>

Suskunlukta Büyüyen

Bazen hiçbir şey dememek,
her şeyi anlatıyor.
Sözler yoruluyor çünkü,
kalp kendi diline çekiliyor usulca.

Bir fincan kahve soğuyor masada,
dumanı çoktan tükenmiş,
ama kokusu hâlâ odada asılı.
Zamanın dağılmış saçlarını
elimle toplar gibi yapıyorum,
ama hiçbir şey yerine oturmuyor.

Bir tarafım hâlâ inanmak istiyor —
bir sabah uyanıp
her şeyin hafifleyeceğine,
gözlerimin kenarındaki gölgelerin
bir gülüşe dönüşeceğine.

Biliyorum,
hiçbir şey eskisi gibi olmayacak...
Her kayıp bana biraz daha güç veriyor.
Yavaş yavaş kendimi yeniden tanıyor,
kendi sessizliğimle barışıyorum.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1690650/suskunlukta-buyuyen.html>

Kahretsin

Yalnızlığım tekdüze.
Ağır, suskun bir gün gibi uzayıp gidiyor.
Halim yorgun,
aklım darmadağın.

Bazen, durduk yere ağlıyorum.
Bin bir düşünce dolanıyor içimde —
cevapsız, yorgun, dağınık.

Bin bir düşünce dönüyor içimde,
kafamda birikmiş sorular,
cevapsız.
Bakıyorum öylece,
kendime bile yabancı.

Kahretsin...
Bir şeyler eksik.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1691989/kahretsin.html>

Burukluk

Sonbahar...

Yapraklar son bir kez sararıp düşüyor.

Şehir sokakları ıssız.

Apartmandaki posta kutuma

faturalardan başka hiçbir şey gelmiyor.

Zaten eskisi gibi mektup taşımıyor postacılar.

Duygularım kaos içinde.

Bugünün, yarının ve

bilmediğim bir geleceğin arasında...

Bir yurt dışı, bir yurt içi,

git-gelmeler, planlar, belirsizlik...

Sonbahar.

Son güneşli günler.

Ve Ziyet kalpte

burukluk hissiyle...

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1692280/burukluk.html>

Hazan

Hazan Mevsimi...

Göçmen kuşlar terk etti saçakları.

Neşeli yaz aryası geçti.

Sıra geldi sonbahar solosuna.

Yağmur yağıyor...

Damlacıklar birbirini kovalıyor,

rüzgâr kırık pencereden içeri doluyor.

Gökyüzü öyle karanlık ki,

ruhum hüzünleniyor.

Böyle havalarda lanet okuyorum yalnızlığıma.

Kahvem de bitmiş,

fincanda yalnız telve kalmış.

Ayaklarım yürümüyor artık,

ağrılarım çoğaldı.

Ayakkabılarımı giyemiyorum,

merdivenler bile gözümde bir dağ.

Uzak mesafeler, üst geçitler...

Tam bir işkence.

Ve herkes bana bakıyor —

gerisi düşlerden de düş.

Öylesine bir hayat bu yaşadığım işte.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1693540/hazan.html>

Tesellisiz

Tesellisiz Vakitlerim...
Kalabalık bir yalnızlığın içindeyim.
Akıp giden günlere tebessüm ediyorum —
yorgun, ama vazgeçmeyen bir tebessüm bu.

Başka hayaller,
siyah beyaz merhabalar...
Başım dönüyor,
kendi sesimi bile duyamıyorum.

Zamanın izini kaybediyorum.
Belki,
belki,
belki...
Bir sürü belki içinde savruluyorum.

Ayazda kalmış yüreğimle,
kelebek ömrüm
devam ediyor.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695787/tesellisiz.html>

Keşke Hep Bahar Olsa

Yağmurlu, soğuk kış ayları...
Melankolik bir durum bu.
Dert üstüne dert,
içim kararıyor.
Sevmiyorum bu kasvetli havalarını.

Tek güzel yanı kahvemi alıp,
battaniyeli koltuğumda
çisil çisil yağın yağmuru seyretmek.

Ah, ah...
Şimdi güneş olsa,
hafiften ılık bir rüzgar esse,
sahilde yürümek var ya...
Hoşuma giderdi.

İç geçiriyorum.
Keşke hep bahar olsa...

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1696701/keske-hep-bahar-olsa.html>

Mutluluğumu Geri İstiyorum

Mutluluğumu geri istiyorum...
Çünkü artık bulamıyorum onu.
Her sabah bakıyorum,
kapı aralığından sızan ışığa—
acaba bana doğru geliyor mu diye.

Kelimelere sığmayan,
o mutluluğa sahip olan varlığı arıyorum...
Nerede ki o insan?

Zaman geçiyor,
vücudum yorgun artık,
gülüşlerim bile tutunamıyor yüzüme.
Arada bir geri dönüyorlar,
ama eksik,
ama yarım.
Bir kandil gibi sönüyorlar kendi sessizliklerinde.

Ruhumun köşesinde bir düğüm var artık—
adını bile koyamadığım bir hüzün.
Sevemedim yalnızlığı bir türlü.

Yine de...
bir şeye inanmak istiyorum,
çok az da olsa.
Kaybettiğim mutluluğumu geri istiyorum—
hayat, kalbimin ritmine denk olsun diye.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1697704/mutlulugumu-geri-istiyorum.html>

Yokluğunun Gölgesinde

Kaç senedir yokluğunla yaşıyorum...
Alışamadım ne sensizliğe,
ne de bu sessizliğe.

Her gün biraz daha eksiliyorum,
her sabah yeniden yanıyorum içimde.

Bazen umutsuzluk çöküyor içime,
Başımı alıp gitmek istiyorum uzaklara.
Tek başına bir hiçlik bu...
Yalnızlığın öteki yüzü.

Lanet olsun...
Usandım kendimi avutmaya.
Hayatımın geri kalanında
sadece mutlu olmak istiyorum.

Hepsi iyi güzel de,
sana olan özlemi ne yapacağız?..

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1700670/yoklugunun-golgesinde.html>

Dayanmak

Zor da olsa çok şey atlattım,
unutmaya çalıştım, sakladım yaralarımı.
Nasıl dayandım, sorarsanız —
anlatmaya buralar yetmez.

Yüzüme inen her tokat,
acı bir gerçektir,
kendime gelmelerimde sessiz bir yankı.

Düştüm defalarca,
her seferinde yeniden kalktım.
Hayatın yüklerine inat,
umut etmeyi hiç bırakmadım.

Şimdi...
Ruhumu sakatlamaya çalışanlara karşı
ne güven kaldı,
ne de sevgi.
Sadece ağır bir kırgınlık,
ve içimde hayaller kırık dökük.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1703984/dayanmak.html>

Yalnız ölmekten korkuyorum

Yalnızlığı sevemedim.
Sanırım yaşımla geçtikçe daha da uzaklaştım herkesten.
Tam bir karanlık kuyuda kalmışlık hissi.
Her şeyini paylaşabileceğin, içini dökebileceğin biri olmayınca zor.
İnsan kendi içinde boğuldukça boğuluyor.

Sesimi duyan yok,
ama içimde yankılanan binlerce cümle var.
Bir kapı arıyorum;
karanlıktan değil, kendimden çıkmak için.

İnsanın hayat arkadaşını kaybetmesi
büyük felaketlerden bir tanesidir.
Sanki nefes yarım kalır,
adımların sesi bile eksik çıkar.
Kalabalıkların içinde yürürsün,
ama bir yanın hep boş, hep sessizdir.

Ve sonunda anlıyorsun:
Yalnızlık, suskun bir gölge gibi,
hep yanında kalacak.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1706168/yalniz-olmekten-korkuyorum.html>

Yorgun Zamanların İçinde

Bugün, ruhumun ipleri biraz gevşek.
Ne üzgünüm tam,
ne de iyiyim.
Sanki içimde bir perde,
yarım aralanmış,
ışık giriyor ama ısıtmıyor.

Bir yerlerde biri gülüyor olmalı,
ben sessizliğimi dinliyorum.
Sözlerin ağırlığı kalbimde asılı,
ama artık hiçbirini düşürmek istemiyorum.

Belki bu da bir tür kabullenıştır,
belki tükenişin zarif hâli.
Yorgunum sadece —
dünyadan değil,
taşıdığım kendimden biraz.

Bir rüzgâr geçiyor penceremin önünden,
perde kıpırdıyor,
çiçekler sessizce eğiliyor.
Hayat hâlâ orada,
ama ben sadece bakıyorum artık —
yumuşak bir suskunlukla.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1707016/yorgun-zamanlarin-icinde.html>

Ruhumun Yırtık Astarı

Sessiz cümlelerim şahidi,
"Ruhumun yırtık astarı" n günlüğü.
Her kelime, gizlemeye çalıştığım
ama dikişlerinden sızan bir acı.

Geceler dokunur en çok,
çünkü karanlık, içimdeki yırtıkları
benden bile iyi görür.

Sakladığım yüzler vardır,
kimseye göstermediğim.
Bir yanım hep yamalı,
bir yanım hep paramparça.
Ve ben, ne kadar diksem de
ruhumun astarı hep sökülür.

Zaman, ipliklerimi çeker,
geçmiş, kumaşımı lime lime eder.
Her hatıra, yeni bir delik açar;
ve ben, hatıralarımla
kendimi yeniden yırtarım.

Kalbim bir bohça gibi taşıyor içindekileri;
kiminin rengi solmuş,
kiminin izi hâlâ kanıyor.
Ama hiçbiri çöpe atılamıyor,
çünkü her parça, benliğimin
unutulmaz bir parçası.

Her dikiş koştukça
biraz daha dağılıyorum.
Ama belki de insan,
ruhundaki yırtıklarıyla
kendi haritasını çizer.
Ve ben, böyle eksik kalarak
kendimle tamamlanırım.

Ve anlıyorum ki:
Ben, yamalı bir ruhum işte;
kimse giymek istemez,
kimse üstüne almaz.
Ama ben, kendi derime
meburen sarınırım.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708688/ruhumun-yirtik-astari.html>

Yüregimin Coğrafyası

Yüregimin coğrafyasına düşünce
kaybolurum dağların yalnızlığında,
denizlerin suskunluğunda,
çölde yankılanan kendi sesimde.

Her kıta bir hatıra,
her şehir bir yara içimde.

Haritasız bir yolculuğum var;
ne bir pusula gösterir yönümü,
ne de bir liman bekler dönüşümü.

Her adımda biraz daha silindim,
kendi izimden uzaklaştım.
Zamanın dokunuşu acı ve nazik,
geçmişin gölgeleri derimde.

Sarkık bir cilt, yorgun bir yüz...
Her çizgi bir anı, her leke bir hüzn.

Ay, parçalanmış bir anı gibi solgun,
yıldızlar bile bakmaz yüzüme.
Adımlarım çığlığa döner;
bir zamanlar var olan ben,
şimdi sadece kaybolmuş bir yankı.

Aynaya baktığımda,
sadece ben ve yalnızlık.
Ne gençliğimi arıyorum,
ne de kaybettiklerimi.
Sadece suskun kalbimin kıyısında,
bir iki cümleyle var olmaya çalışıyorum.

...ve gecenin rüyası hâlâ benimle.

"Yaşanmışlıkları yazmak" - Ziyeti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710006/yuregimin-cografyasi.html>

Bir Tuhaf Hatıra

Anılarım bir tuhaflığa sahiptir,
ne zaman çağırmasam gelirler.
Temmuz akşamlarının ıhlamur kokusu
hâlâ saklı burnumun ucunda,
sanki yıllar geçmemiş gibi
aynı serinlik dokunur içime.

Bir sokak lambasının altında
eski bir yazın sessizliğini dinler gibi dururum,
gecenin ağır ağır çöktüğü o saatlerde
zaman, adımlarımı bekler sanki.

Güneş, isteksizce ufku ardına süzülürken
son ışınlarıyla dokunur gözbebeklerime —
yavaşça, unutulmaz bir inişle...
gün, vedayı bilen bir yolcu gibi
sessizce uzaklaşır omuzlarımdan.

O an, rüzgâr geçmişimi savurur yüzüme,
ince bir hatıra gibi,
kırılgan ama inatçı.
Bir ses duyarım içimde,
adı konmamış bir zamandan kalma.

Ve ben,
ne tam bugünde
ne de tamamen geçmişteyim.
Bir Temmuz akşamının kıyısında
ıhlamur kokusuna tutunmuş
tuhaf bir hatıranın içinde dururum.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1712003/bir-tuhaf-hatira.html>

Nazar Boncuğu Gülüşlerim

Ruhum yine çocuk, hep o saf hâliyle,
kırılmayı bilse de kirlenmeyi bilmez.
Sevgiyi saklarım değerli bir taş gibi,
avucumda ısıtırım kimse görmeden,
ışığı yalnızca kalbime düşer,
sessizce parlayan gözlerime değmeden.

Nazar boncuğu gülüşlerim
bütün gücüyle asılıyor gökyüzüne,
sanki mavilik düşerse
ben de düşecekmişim gibi.
Bir umut iliştiririm her bakışıma,
görünmez bir duaya benzer.

“Hayat”, yılların çizgilerini çekse de yüzüme,
aynaya baktığımda başka bir zaman durur.
Gönlümü yaşlandıramayacak hiçbir şey,
gülüşüm hâlâ sapasağlam,
dimdik içimde fırtınalara inat.
Her yara bir hikâye anlatır,
her çizgi bir zaferin sessiz şarkısıdır .

Şiirlerim her gece deja vu içinde,
aynı rüyayı yeniden görür gibi,
aynı sokaktan geçer kalbim,
tanıdık bir akşamın serinliğinde.
adımlarımı yıldızlar sessizce izler.

Durulur mavi denizlerin sessizliğinde
içimde kabaran bütün fırtınalar,
uzaktan bir martı sesi süzülür,
ve ben yeniden inanırım:
dünya tamamen kötü değil,
ışık taşır bazen en karanlık denizler bile.

Bir nazar boncuğu gibi taşırım gülüşlerimi,
kırılmasın diye içime saklarım;
bazı sevinçler vardır,
fazla açığa çıkmasa da parlar,
içimi ısıtır gizli bir güneş gibi,
ve sonsuza dek durur kalbimde.

Ruhum hâlâ çocuk...
ve belki de bu yüzden,
yıllar geçse bile
gökyüzüne bakarken
hâlâ inanırım:
her gökyüzü biraz umut taşır,
bir ışık saklıdır her bulut ardında.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1713582/nazar-boncuğu-gülüşlerim.html>

Umutlarımın Külleri

Umutlarım...

Ne kadar da çok biriktiler.

Bir köşede, sessizce toz topluyorlar şimdi.

Her biri ayrı bir sızı,

Her biri başka bir hüzün izi.

Bu dağınık cehennemi toplamalı,

Kendimi yeniden hatırlamalıyım.

Bir gün, pencereyi sonuna dek açacağım;

Ve beklemekten çürümüş tüm umutlarımı

Rüzgârın insafına bırakacağım.

Parmak uçlarımda küflenmiş bir masal tadı...

Kanatları kırık kuşlar gibi dökülecekler boşluğa.

Eskimiş bir aynanın pasını siler gibi,

Süzülecekler hiçliğe.

Ellerimde sadece o eski sızının ayazı kalacak;

Avuçlarımı birbirine vurup,

Kendi küllerimden yeni bir sessizlik dokuyacağım.

Artık ne geçmişin o soğuk gölgesi,

Ne de geleceğin bitmek bilmeyen vaadi...

Sadece rüzgârın çıplak sesi kalacak geriye,

Bir de ruhumun kimsesiz, o yeni alfabetesi.

“Yaşanmışlıkları yazmak” - Ziyneti İ. Şiirleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1715027/umutlarimin-kulleri.html>